

ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ

К. Хруневич, С. Покрова
(Шосткинський інститут Сум ДУ)

Центром економічної діяльності в умовах ринкових економічних відносин є основна ланка економіки - підприємства незалежно від їх підпорядкування і форм власності, оскільки на цьому рівні створюється необхідна для суспільства продукція, виконуються необхідні послуги.

На підприємствах зосереджені висококваліфіковані кадри, вирішуються питання економічного витрачання матеріально-сировинних ресурсів, використання високопродуктивної техніки та технології.

Все це вимагає глибоких економічних знань і ефективної організації інноваційної діяльності в умовах підприємства.

Поняття «інновація» означає нововведення, тобто впровадження нових форм організації праці й управління в систему підприємницької діяльності; це використання в тій чи іншій сфері суспільної діяльності результатів інтелектуальної праці, спрямованих на удосконалення соціально-економічної діяльності.

У загальному розумінні сутність інноваційних процесів, що відбуваються в будь-якій складній виробничо-господарській системі, - це сукупність прогресивних, якісно нових змін, що безперервно виникають у часі та просторі і сприяють дальшому якісному розвитку суспільства, забезпечують вищий рівень життя; це послідовна система заходів, внаслідок яких інновація дозріває від ідеї до конкретної продукції, технології, структури чи послуг і розповсюджується в господарській практиці і суспільній діяльності.

Інноваційна політика підприємства як наука сформувалася на основі вимог практичної економічної діяльності суспільства у зв'язку з необхідністю переходити на інтенсивний шлях розвитку через обмеженість виробничих ресурсів і необмеженість, зростаючих потреб суспільства.

Інноваційна політика складається з двох понять: «інновація» і «політика».

«Політика» - означає державний, суспільний, уміння (мистецтво), управління.

«Інновація» - новина, нововведення.

А звідси: «інноваційна політика» - це наука і система практичного регулювання (управління) нововведеннями у суспільстві, в умовах конкретного підприємства, галузі, країни.

Предметом дослідження інноваційної політики підприємства є підприємницька діяльність, виробництво, але не виробництво взагалі, а впровадження нововведень у виробничі процеси.

На основі результатів таких досліджень інноваційна політика підприємства полягає в розробці шляхів і механізмів впровадження і використання нововведень у виробничій практиці з метою забезпечення розвитку економіки і підвищення її ефективності.

Інноваційна політика формується на всіх рівнях підприємницької і управлінської діяльності залежно від потреби, бажання і можливостей тих суб'єктів підприємства, від яких залежить суть інноваційної політики.

Інноваційна політика підприємства, на основі результатів досліджень, полягає у розробці шляхів і механізмів впровадження і використання нововведень у виробничій практиці з метою забезпечення розвитку економіки і підвищення її ефективності.

На характер і зміст інноваційної політики впливає потреба переходу народного господарства від екстенсивного до інтенсивного методу розвитку за рахунок кращого використання наявних обмежених виробничих ресурсів, отримання максимальних результатів при їх мінімальних витратах, а також результати фундаментальних наукових досліджень, конкуренція.

Оскільки впровадження інновацій має великий вплив на ефективність виробництва, питанням інноваційної політики на підприємствах надається важливе значення: розробляються прогнози і плани впровадження нововведень у виробництво, а також визначаються результати впровадженнь.

В даній роботі розглядається проблема впровадження лізингу як варіанту нетрадиційного методу оновлення матеріально-технічної бази та модифікація основних фондів суб'єктів різних форм власності.

Основними показниками ефективності інноваційної діяльності на підприємстві є: забезпечення випуску конкурентоспроможної продукції, зниження собівартості, збільшення прибутку і забезпечення окупності вкладених інвестицій.